

V Sobíňově byly černé kuchyně v domech stavěných v minulém století z opuky. Před třiceti lety nastala veliká přestavba. Staré domy kdo mohl buď sboural a postavil nový domek, nebo zmodernisoval. Během té doby snad již není v Sobíňově stavení, kde by byla černá kuchyň /komora/. Dávno se již také neužívaly, ale mnohde byl do nich zaveden kouřovod od kamen.

Mohu se zmínit o černé kuchyni domu čp. 31 v Sobíňově, který jsem koupil před 23 lety. Vypisuji z jedné mé kroniky "My dva".... Nejhorší bylo topení. To trvalo půl hodiny, nežli se capouch ohřál a kouři se uráčilo do černé komory, kde se ještě líně válel, než širokanáckým komínem vyletěl. Po celém baráku byla cítit "vyuzená" černá komora. Byla to klenutá místnost celá zbudovaná z opukového kamene. Zdi, strop se blýskaly silnou sazovou černotou. Na klenbě stál masivní komín. V něm byla zazděna tyč na uzení masa. Ze světlice kde se vařilo, byl proražený otvor na trubku od kamen. Kouř z kamen odcházel trubkami do této černé komory a teprve komínem ven...

Ani má babička / zemř. r.1952 86 letá/ již nepamatovala v Sobíňově starý způsob vaření v kotlících /rendlících/ na otevřeném ohni. Pamatovala však, že její rodiče o tom vyprávěli. Tedy mohl zaniknout tento způsob vaření v Sobíňově kolem roku 1850. Těžko je popisovat to, co dávno zde zaniklo.

Doma kleštinové, roubené a s pavlačí ve štítě v Sobíňově nejsou. Jak již jsem se zmínil byly zde většinou domy kamenné, jen pamatují několik dřevěných chaloupek, které jsou již sbourané.

V Sopotech byla asi na metr vysokých kamenných základech a s malými okénky roubená chalupa Jonášova. Trámy vymazané hlínou byly natřeny vápnem. V této dosti zachovalé a musím říci památné chalupě, léta neobydlené jsem chtěl umístit své vlastivědné sbírky, památky na práci zdejšího lidu. Ani vlastivědné muzeum v Choťeboři, ani místní národní výbor neměly o to zájem. Tedy majitel domek prodal občanu v Sopotech a ten tuto snad nejstarší chalupu v obci Sobíňově sboural a místo upravil na zahrádku.

V Sobíňově byly dvě roubené chaloupky Joskova a Ležákova.

Rodina Joskova se po válce odstěhovala do pohraničí a neopravený domek spadl. Blízký soused také místo upravil na zahrádku.

Ležákova chaloupka byla demolovaná teprve nedávno. Zapsal jsem o ni a lidech v tam žijících do 1. dílu "Po stopách starých písní":

V Sobíňově do nedávna stála malá nizoučká dřevěná chaloupka Ležákova. Střechu měla prosedlanou stářím, pokrytou šindelem a lepenkou. Dvěma malými okénky se dívala do ulice. Před chaloupkou dvoreček jako dlaň a nad ním s nádhernou korunou se rozpínal svými větvemi kaštan. Na jaře když kvetl, byl bělostnou ohromnou kyticí, která se tyčila mezi starými chalupami.

V chaloupce Ležákově byly dvě světničky a k posledku v nich pohromadě žilo deset lidí. I když žili stísněně, byla tato rodina veselá. V letní večer usedli pod košatý kaštan a Pepík Ležáků, majitel domku s kytarou a jeho bratr, který přicházel na návštěvu s harmonikou a již následovala písnička za písničkou: Vandrovalo děvče od potoka k řece, Stavěli tesaři zedníkům lešení, Okolo Suče voděnka teče a mnoho dalších. Paní Ležáková jim ve zpěvu pomáhala a její lahodný hlas stoupal do koruny stinného stromu.

Špačci, kteří bydleli v budce na větvi nad nimi, ani nedutali. Snad se od nich učili. Častně ráno zase špaček zpíval své špačici vykukující z budky. I za špatného počasí u Ležáků koncertovali. Tóny hudebních nástrojů Pepíka a Karla se draly okénky a mile pohládily každého kolem jdoucího.

Zmizela poslední dřevěná, roubená chalupa v Sobíňově. Ztratil se i ten pěkný strom, pod kterým sedávala jejich babička zvaná Domínova. Baráček rozbourali, všichni se odstěhovali do nového domu na Cikánce. Kaštan skáceli a místo zorali na políčko, kam sázejí brambory. Smutná je nyní ulice nejstarší části Sobíňova.

I špačkové odletěli a usadili se jinde.

Jediná polodřevěná chalupa pokažená mnohými úpravami je dosud v osadě Hlína. Bydlí v ní sám důchodce Kubát. Je pokryta lepenkou trámy jsou natřeny vápnem a všechno je malé a nízké. Uvnitř je ale útulno. Pravděpodobně po smrti majitele Kubáta /má již 81 r./ jeho syn bydlící v městě bude mít chaloupku na rekreaci.